

Bemærkninger til forslaget

Miljøbeskyttelseslovens § 69 a lyder:

»Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Det samme gælder for afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen, og som ikke kan påklages af miljøankenævnet, jfr. § 76. Ministeren kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter § 70, træffes af ministeren.«

§ 69 c lyder:

»Miljøministeren kan i konkrete sager af mere vidtrækkende betydning bestemme, at afgørelser i medfør af loven skal træffes af ministeren i stedet for af hovedstadsrådet, af amtsrådet eller af kommunalbestyrelsen.«

Disse bestemmelser er beregnet på, at sager af mere vidtrækkende betydning kan overflyttes fra kommuner, amtsråd eller hovedstadsråd til miljøministeren.

En gruppe særligt forurenende virksomheder, som er nævnt i bilaget, punkt D, Kemisk fabrikation m.v. til bekendtgørelse nr. 290 af 28. juni 1978 om ændring af liste over virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, bør imidlertid generelt overflyttes til miljøministerens tilsyn og afgørelse.

De i bilaget, punkt D, nævnte virksomheder er:

1. Anlæg for fremstilling af organiske eller uorganiske produkter eller kemikalier samt oplag af organiske eller uorganiske grundkemikalier. (a).
2. Petrokemisk industri. (a).
3. Kunstgødningsfabrikker og oplag af nitratholdige gødninger over 500 tons. (a).
4. Medicinalvarefabrikker. (a).
5. Anlæg for fremstilling af farvestoffer, tilsætnings-

stoffer eller hjælpestoffer til bl.a. levnedsmiddelindustrien.

6. Anlæg for fremstilling af pesticider. (a).
7. Sæbefabrikker, vaskemiddelfabrikker og rengøringsmiddelfabrikker.
8. Farvefabrikker og lakfabrikker.
9. Fotografisk industri og fotografiske laboratorier for fremkaldelse af mere end 20.000 ruller fotografisk film pr. år eller for fremstilling af mere end 300.000 papirbilleder pr. år.
10. Anlæg for oparbejdning eller destruktion af affald af kemikalier, opløsningsmidler eller rensningsmidler og anlæg for destruktion af affald i øvrigt fra kemisk industri. (a).
11. Virksomheder for aftapning eller pakning af kemikalier eller produkter, jfr. D. 1-10.
12. Virksomheder for trykstøbning, presning, ekstrudering og fiberarmring af plastvarer.
13. Limfabrikker.

Virksomheder af de her nævnte arter frembyder i stigende omfang miljøproblemer, der er så alvorlige, at kommunale og amtskommunale myndigheder ikke kan skaffe tilstrækkelig viden, personale og teknisk udstyr til at udøve det nødvendige tilsyn og træffe de nødvendige beslutninger om forebyggelse og bekæmpelse af forureningen.

Når der henses til såvel de personelle som de økonomiske ressourcer, er det i et land af Danmarks størrelse mest effektivt generelt at overføre den miljømæssige kompetence vedrørende disse virksomheder til miljøministeren, hvilket i praksis vil sige miljøstyrelsen.

Forslagsstillerne anser det for så nødvendigt, at der snarest sker en styrkelse af det her omhandlede indhold af administrationen af miljøbestemmelserne i relation til de nævnte arter af virksomhed, at vi ønsker lovgrundlaget herfor ændret allerede i folketingsåret 1984-85.